

ikke ved at bygge Lokomotiver paa den Maade her i Danmark kunde udnytte de brugelige Dele af de gamle Lokomotiver og saaledes skaffe os lige saa billige og lige saa gode Lokomotiver som fra Udlandet. Saa bleve Pengene her i Landet. Jeg gør denne Henstilling til den højtærede Trafikminister og beder ham have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Jeg tror, der er en Mulighed for at komme frem ad den Vej. Jeg synes i hvert Fald, at vi burde gøre det Forsøg.

P. Munch: Der er [paa det foreliggende Budget Forslag om Bevilling til et Jernbaneanlæg. Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at rette en Forespørgsel til Trafikministeren om, hvorledes det gaar med Jernbaneskylden. Jeg vil bede ham benytte Lejligheden til saa vidt muligt at give os Besked om, i hvilken Grad det er hans Indtryk, at Paaligningen af Jernbaneskyld er lykkedes. Det forekommer nemlig mig efter de Oplysninger, jeg har faaet, at det ser ud til, at det gaar i hvert Fald nogle Steder helt galt med Paaligning af Jernbaneskyld. Jeg tænker navnlig paa Forholdene paa den Ø, jeg har den Ære at repræsentere. Der er dernede overordentlig stor Misfornøjelse med den Paaligning, der har fundet Sted. Der har i den sidste Tid været afholdt en lang Række Møder, og den højtærede Trafikminister vil vide, at der er indgivet Adresser om Sagen. Jeg ved, at der i Øjeblikket er kommet Adresser med Underskrifter af omtrent 300 Grundejere langs med Banen. Der har ved Paaligningen rejst sig mange vanskelige Spørgsmaal, som Ligningsmyndighederne ikke synes at magte. Det er klart, at ved en Bane som den langelandske er det betydningsfuldeste den indirekte Fordel, og den kan selvfølgelig ikke rammes ved Jernbaneskylden paa samme Maade som den Stigning, der kan paavises for Ejendomme, der ligge nær ved Stationerne. Med Hensyn til disse sidste tror jeg, at man er tilbøjelig til i alt for høj Grad at gaa ud fra, at der nødvendigvis maa være en betydelig Stigning i Værdien. Men der kan jo gøre sig Forhold gældende, der endog komme til at virke i modsat Retning. Paa Langeland har Baneanlægget skabt en betydelig Flødeeksport til Kiel, og det er selvfølgelig en stor Fordel for Øens Befolkning i det hele, men de Bødkerforretninger, der ligge nær ved Stationerne, ere blevne satte tilbage derved, og i nogle Tilfælde ere de blevne næsten værdiløse. Ikke desto mindre ere de blevne satte op i

Jernbaneskyld paa et Tidspunkt, hvor deres Livsvilkkaar i Virkeligheden ere forringede. Der hersker derfor en stærk Misfornøjelse over den Maade, hvorpaa Jernbaneskylden er paalignet.

Nu er det blevet meddelt, at der ved Overskyldraadets Undersøgelse er givet Ligningsmyndighederne Paalæg om at lægge hele Ligningen paa Langeland om, og allerede før den sidste Adresses Indkomst, maaské allerede før den første kom, har Overskyldraadet taget Affære. Det synes imidlertid ikke at være kommet til Befolkningens Kundskab derovre. Jeg tror, det vilde virke beroligende, om den højtærede Minister vilde benytte Lejligheden til at udtale sig om Sagen. Spørgsmaalet har en meget mere vidtrækkende Betydning end den, det har for den enkelte Egn. Man har mange andre Steder ogsaa gjort Erfaring med Hensyn til Jernbaneskyldens Virkninger. Jeg kan tænke mig, at den højtærede Minister maa have et almindeligt Indtryk af, hvad der er kommet ud af den, om Paaligningen andre Steder har fremkaldt Misfornøjelse, om Udbyttet staa i et rimeligt Forhold til Omkostningerne ved Paaligningen. Jeg har blot draget Sagen frem her for at skaffe Ministeren Lejlighed til at give Tinget de Oplysninger, som mulig maatte staa til hans Raadighed.

K. M. Klausen: Finansudvalget har i Formiddag haft Lejlighed til at aflægge et meget interessant Besøg i Statsbanernes Værksteder efter Indbydelse af den højtærede Minister. Jeg tror, at vi alle have faaet det Indtryk ved at se disse Værksteder, at de ere gode og velindrettede med godt Værktøj og tidssvarende Maskiner og, jeg kan tilføje, for en Del meget kostbare Maskiner. Jeg fik imidlertid det Indtryk, at disse Maskiner ikke benyttes, som de kunde og burde. Det er jo en Grundbetingelse for den moderne Industri, at den er i Stand til at udnytte sit Materiel saa meget som muligt. At lade kostbart Materiel staa delvis ubenyttet hen er en meget slet Økonomi. Jeg skal saaledes anføre, at jeg udbad mig Oplysninger om en Cylinder-Udboremaskine, et meget kostbart Stykke Værktøj, der vist koster 25—30,000 Kr., og som bruges til at udbore Cylindre i Lokomotiver. Den bruges kun i meget faa Tilfælde. Det blev oplyst, at den bruges hertil maaské kun 10 Gange om Aaret og ved nogle mindre Arbejder naturligvis noget hyppigere. Det er en meget uheldig Økonomi at have en saadan kostbar Ma-